

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΑΝΟΙΚΤΑ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

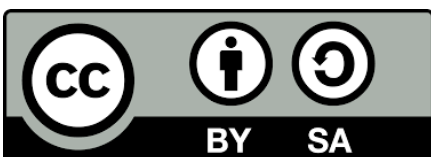
Τίτλος Μαθήματος: Αλγεβρικές Δομές II

Ενότητα: Ο Δακτύλιος Πολυωνύμων μιας Μεταβλητής

Διδάσκων: Καθηγητής Μαρμαρίδης Νικόλαος - Θεοδόσιος

Τμήμα: Μαθηματικών

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

δακτύλιο με τις πράξεις τού R και όπου το μοναδιαίο στοιχείο τού R' συμπίπτει με το μοναδιαίο στοιχείο τού R .

Είναι δυνατόν ένας δακτύλιος $(R, +, \cdot)$ να μην είναι σώμα, αλλά ωστόσο να περιέχει έναν υποδακτύλιο ο οποίος να είναι σώμα.

Παραδείγματα 1.1.4. Θεωρούμε το ευθύ γινόμενο $\mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$ τού σώματος των ρητών αριθμών $(\mathbb{Q}, +, \cdot)$ με τον εαυτό του. Το υποσύνολο

$$\Delta = \{(q, q) \mid q \in \mathbb{Q}\} \subset \mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$$

είναι ένας υποδακτύλιος τού $\mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$, που αποτελεί ένα σώμα.

1.2 Ο Δακτύλιος Πολυωνύμων μιας Μεταβλητής

Ένα πολυώνυμο μιας μεταβλητής με συντελεστές από έναν μεταθετικό μοναδιαίο δακτύλιο $(R, +, \cdot)$ ορίζεται ως μια απεικόνιση

$$f : \mathbb{N} \cup \{0\} \rightarrow R,$$

όπου το σύνολο $\{n \in \mathbb{N} \cup \{0\} \mid f(n) \neq 0_R\}$ είναι πεπερασμένο. Το σύνολο των πολυωνύμων μιας μεταβλητής με συντελεστές από έναν μεταθετικό μοναδιαίο δακτύλιο $(R, +, \cdot)$ συμβολίζεται με $R[x]$.

Στο σύνολο $R[x]$ ορίζουμε την πράξη τής πρόσθεσης

$$+ : R[x] \times R[x] \rightarrow R[x], (f, g) \mapsto f + g, \text{ όπου } (f + g)(n) := f(n) + g(n), \forall n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$$

και την πράξη τού πολλαπλασιασμού

$$\cdot : R[x] \times R[x] \rightarrow R[x], (f, g) \mapsto f \cdot g, \text{ όπου } (f \cdot g)(n) := \sum_{i+j=n} f(i)g(j), \forall n \in \mathbb{N} \cup \{0\}. (*)$$

Κάθε στοιχείο $a \in R$, το ταυτίζουμε με το πολυώνυμο

$$a : \mathbb{N} \cup \{0\} \rightarrow R,$$

που απεικονίζει το $0 \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ στο $a \in R$ και όλα τα υπόλοιπα στοιχεία τού $\mathbb{N} \cup \{0\}$ στο 0_R .

Κάθε τέτοιου είδους πολυώνυμο ονομάζεται σταθερό πολυώνυμο (η απλώς σταθερά). Ειδικότερα το πολυώνυμο

$$0 : \mathbb{N} \cup \{0\} \rightarrow R,$$

δηλαδή το πολυώνυμο που απεικονίζει κάθε στοιχείο τού $\mathbb{N} \cup \{0\}$ στο 0_R , το ονομάζουμε μηδενικό πολυώνυμο.

Συμβολίζοντας με

$$x : \mathbb{N} \cup \{0\} \rightarrow R$$

το πολυώνυμο που απεικονίζει το $1 \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ στο μοναδιαίο στοιχείο $1_{\mathbb{R}} \in \mathbb{R}$ και όλα τα υπόλοιπα στοιχεία του $\mathbb{N} \cup \{0\}$ στο $0_{\mathbb{R}}$, διαπιστώνουμε ότι οποιοδήποτε πολυώνυμο f παριστάνεται μοναδικώς ως

$$f = \sum_{i \in \mathbb{N} \cup \{0\}} f(i)x^i.$$

Προσέξτε, ότι από τον ορισμό του πολλαπλασιασμού πολυωνύμων, η δύναμη

$$x^i : \mathbb{N} \cup \{0\} \rightarrow \mathbb{R}, i \in \mathbb{N}, i \in \mathbb{N}$$

απεικονίζει το $i \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ στο $1_{\mathbb{R}}$ και όλα τα υπόλοιπα στοιχεία του $\mathbb{N} \cup \{0\}$ στο $0_{\mathbb{R}}$. Τέλος, δεχόμαστε ότι η δύναμη x^0 ταυτίζεται με το πολυώνυμο 1, δηλαδή απεικονίζει το $0 \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ στο $1_{\mathbb{R}}$ και όλα τα υπόλοιπα στοιχεία του $\mathbb{N} \cup \{0\}$ στο $0_{\mathbb{R}}$.

Έτσι, γράφοντας

$$a_0x^0 + a_1x + \cdots + a_nx^n \text{ ή απλώς } a_0 + a_1x + \cdots + a_nx^n$$

εννοούμε το πολυώνυμο $f : \mathbb{N} \cup \{0\} \rightarrow \mathbb{R}$ με $f(i) = a_i, i = 0, 1, 2, \dots, n$ και $f(i) = 0, \forall i > n$. Τα $a_0, a_1, \dots, a_n$ ονομάζονται οι συντελεστές του πολυωνύμου.

Πρόταση 1.2.1. Αν $(\mathbb{R}, +, \cdot)$ είναι ένας μοναδιαίος μεταθετικός δακτύλιος, τότε η τριάδα $(\mathbb{R}[x], +, \cdot)$ αποτελεί επίσης έναν μοναδιαίο μεταθετικό δακτύλιο.

Ο δακτύλιος $\mathbb{R}[x]$ ονομάζεται ο δακτύλιος πολυωνύμων μιας μεταβλητής με συντελεστές από τον δακτύλιο $\mathbb{R}$ (ή υπεράνω του δακτυλίου $\mathbb{R}$).

Παραδοσιακά, η έννοια του πολυωνύμου προέρχεται από την έννοια τής πραγματικής πολυωνυμικής συνάρτησης

$$f(x) = a_0 + a_1x + \cdots + a_nx^n : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, r \mapsto a_0 + a_1r + \cdots + a_nr^n,$$

όπου $n \in \mathbb{N}, a_0, a_1, \dots, a_n \in \mathbb{R}$.

Έτσι για να δηλώσουμε ένα πολυώνυμο, θα γράφουμε συχνά $f(x)$ και θα ονομάζουμε το x μια μεταβλητή, μολονότι όπως είδαμε πιο πάνω το x δεν είναι μεταβλητή, αλλά μια εντελώς συγκεκριμένη απεικόνιση.

Ορισμός 1.2.1. Καλούμε βαθμό ενός μη μηδενικού πολυωνύμου $f(x) = a_0 + a_1x + \cdots + a_nx^n$ τον μεγαλύτερο αριθμό $i \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ με $f(i) = a_i \neq 0_{\mathbb{R}}$.

Επιπλέον, θεωρούμε ότι ο βαθμός του μηδενικού πολυωνύμου ισούται με το « $-\infty$ » (πλην άπειρο). Συνήθως συμβολίζουμε με $\deg f(x)$ τον βαθμό του πολυωνύμου $f(x)$.

Συνεπώς,

$$\{\deg f(x) \mid f(x) \in \mathbb{R}[x]\} = \mathbb{N} \cup \{0\} \cup \{-\infty\}.$$

1.3. ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΥΡΙΩΝ ΙΔΕΩΔΩΝ

Για το σύμβολο « $-\infty$ » δεχόμαστε ότι $\forall n \in \mathbb{N} \cup \{0\}, -\infty < n$ καθώς και ότι:

$$\forall n \in \mathbb{N} \cup \{0\}, (-\infty) + n = -\infty = n + (-\infty) \text{ και } (-\infty) + (-\infty) = -\infty. \quad (**)$$

Ονομάζουμε *επικεφαλής συντελεστή* ενός μη μηδενικού πολυωνύμου f , τον συντελεστή $f(i) = a_i$ με το μεγαλύτερο $i \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, όπου $f(i) \neq 0_{\mathbb{R}}$.

Ονομάζουμε ένα μη μηδενικό πολυώνυμο *μονοστό*, αν ο επικεφαλής του συντελεστής ισούται με $1_{\mathbb{R}}$.

Παραδείγματα 1.2.1. Έστω ο δακτύλιος των ακεραίων αριθμών $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ και $\mathbb{Z}[x]$ ο αντίστοιχος δακτύλιος των πολυωνύμων μιας μεταβλητής υπεράνω του $\mathbb{Z}$.

Το πολυώνυμο $f_1(x) = 2 \in \mathbb{Z}[x]$ έχει $\deg f_1(x) = 0$, το $f_2(x) = 2 + x^{3n} \in \mathbb{Z}[x], n \in \mathbb{N}$ έχει $\deg f_2(x) = 3n$ και το πολυώνυμο $f_3(x) = 1 + x + x^2 + \dots + x^n, n \in \mathbb{N}$ έχει $\deg f_3(x) = n$. Ο επικεφαλής συντελεστής του $f_1(x)$ είναι 2. Τα $f_2(x)$ και $f_3(x)$ είναι μονοστά πολυώνυμα.

Πρόταση 1.2.2. Αν ο δακτύλιος $(R, +, \cdot)$ είναι ακέραια περιοχή, τότε και ο δακτύλιος $R[x]$ είναι ακέραια περιοχή και μάλιστα $\forall f(x), g(x) \in R[x]$ είναι $\deg f(x)g(x) = \deg f(x) + \deg g(x)$.

Απόδειξη. Αν ένα από τα δύο πολυώνυμα είναι το μηδενικό, τότε το γινόμενο τους είναι επίσης το μηδενικό πολυώνυμο και από την παραδοχή που κάναμε, βλ. (**), σχετικά με τον βαθμό του μηδενικού πολυωνύμου έπεται η ισότητα $\deg f(x)g(x) = \deg f(x) + \deg g(x)$.

Αν ούτε το $f(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$ είναι το μηδενικό πολυώνυμο, ας πούμε ότι $\deg f(x) = n$, ούτε το $g(x) = b_0 + b_1x + \dots + b_mx^m$ είναι το μηδενικό πολυώνυμο, ας πούμε ότι $\deg g(x) = m$, τότε ο επικεφαλής συντελεστής του γινομένου $f(x)g(x)$ είναι ο $a_n b_m \neq 0_{\mathbb{R}}$, επειδή $a_n \neq 0_{\mathbb{R}}, b_m \neq 0_{\mathbb{R}}$ και επειδή ο R είναι ακέραια περιοχή. Συνεπώς, $\deg f(x)g(x) = n + m = \deg f(x) + \deg g(x)$. $\square$

Παρατηρήσεις 1.2.1. Επιπλέον αν, $(R, +, \cdot)$ είναι οποιοσδήποτε μοναδιαίος δακτύλιος,

$$\forall f(x), g(x) \in R[x], \deg(f(x) + g(x)) \leq \max\{\deg f(x), \deg g(x)\}.$$

1.3 Ιδεώδη και Περιοχές κυρίων Ιδεωδών

Έστω $(R, +, \cdot)$ ένας μοναδιαίος μεταθετικός δακτύλιος και $I \subseteq R$ ένα υποσύνολό του. Υπενθυμίζουμε ότι

Ορισμός 1.3.1. Το $I \subseteq R$ είναι ένα *ιδεώδες* του $(R, +, \cdot)$ αν, το ζεύγος $(I, +)$ είναι μια υποομάδα του $(R, +)$ και το I είναι κλειστό ως προς τον πολλαπλασιασμό με τα στοιχεία του R , δηλαδή $\forall a \in I$ και $r \in R$, το στοιχείο ra ανήκει στο I .

**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα
Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων**

Τέλος Ενότητας

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

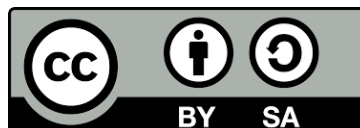
Σημειώματα

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Διδάσκων : Καθηγητής Μαρμαρίδης Νικόλαος - Θεοδόσιος. «Αλγεβρικές Δομές II. Ο Δακτύλιος Πολυωνύμων μιας Μεταβλητής». Έκδοση: 1.0. Ιωάννινα 2014. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση: <http://ecourse.uoi.gr/course/view.php?id=1299>.

Σημείωμα Αδειοδότησης

- Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή, Διεθνής Έκδοση 4.0 [1] ή μεταγενέστερη.

[1] <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.